

for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. (Ophævelse af revisionsbestemmelse og omlægning af betaling for aktiverede). (Lovforslag nr. L 143).

Skatteministeren (Kristian Jensen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om registrering af køretøjer. (Digital motorregistrering m.v.). (Lovforslag nr. L 144).

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. og lov om miljøbeskyttelse. (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse – fair play II). (Lovforslag nr. L 145).

Kl. 13.05

Økonomi- og finansministeren har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om dansk turisme. (Redegørelse nr. R 8).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 7. februar 2006.

Statsministeren har i skrivelse af 23. januar 2006 meddelt mig, at spørgsmål nr. S 2116 og 2119 stillet af Jørgen Arbo-Bæhr og nr. S 2121 stillet af Thomas Krog til ham overvejende vedrører socialministerens ressort.

Han har derfor anmodet om, at spørgsmålene stilles til socialministeren.

Spørgsmålene nr. S 2116 og S 2119 blev herefter efter aftale med spørgeren omtrykt til socialministeren.

Spørgsmål nr. S 2121 er bortfaldet, da spørgeren har fastholdt, at man ønsker spørgsmålet besvaret af statsministeren.

Den første sag på dagsordenen var:
1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 2095

1) Til statsministeren af:

Kim Mortensen (S):

»Da økonomi- og erhvervsministeren ikke har kunnet redegøre for regeringens politik i spørgsmålet om økonomisk kompensation til Fanø efter beslutningen om at nedlægge de maritime uddannelser, og da dette har skadet Fanø Kommunes mulighed for at overleve som selvstændigt lokalsamfund, vil statsministeren da redegøre for, hvilke initiativer regeringens ministre forventes at sætte i værk for at afbøde virkningerne af de økonomiske skader på lokalsamfundet, der er direkte foranlediget af regeringens beslutninger?«

Skriftlig begrundelse

I juni 2004 besluttede økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen at nedlægge Maritimt Uddannelses Center i Esbjerg og på Fanø. Specielt nedlæggelsen af MUV på Fanø er en dramatisk beslutning for lokalsamfundet på Fanø og betyder i stort omfang tab af arbejdspladser og økonomi for kommunen. Statsministeren bedes derfor på baggrund af spørgsmålet orientere om regeringens politik over for lokalsamfund, der i stort omfang rammes af beslutninger om lukning af institutioner og arbejdspladser.

Kim Mortensen (S):

I juni 2004 besluttedes det at lukke de maritime uddannelser i Esbjerg og på Fanø. I mange hundrede år har søfarten været en del af Fanøs livsgrundlag og ikke mindst kultur. Søfarten er, om man så må sige, det erhverv, der giver nyt blod til Fanø og sikrer Fanøs økonomiske fundament.

Når jeg har stillet det her spørgsmål til statsministeren, så er det, fordi jeg godt kunne tænke mig, at statsministeren her i Folketinget kunne prøve at redegøre for, om regeringen har sådan en fælles politik for de lokalområder, der rammes uhensigtsmæssigt hårdt af i det her tilfælde en politisk beslutning.

Vi har i tidligere tilfælde set, at regeringer, også den regering, vi har nu, har iværksat initiativer for lokalområder, når de uhensigtsmæssigt er blevet ramt hårdt af enten en beslutning eller en almindelig udvikling i området.

Det, spørgsmålet her går på, er sådan i almindelighed, når lokalområderne rammes hårdt økonomisk og på arbejdspladser af politiske beslutninger, og i dette særlige tilfælde drejer det sig om beslutningen, der vedrører Fanø.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Lukningen af det, der hed Maritimt Uddannelsescenter Vest, altså MUV på Fanø, blev besluttet som led i en samlet reform af de maritime uddannelser, en reform, som i øvrigt også betød, at der blev lukket skoler i Odense og Aalborg, ligesom kapaciteten på Svendborg Søfartsskole blev reduceret.

Det er selvfølgelig altid noget, der giver anledning til diskussion i et lokalsamfund, hvis man på grund af strukturændringer lukker eller flytter en institution.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen lægger meget stor vægt på at sikre en god og ligelig udvikling rundtomkring i landet. Det er regeringens helt klare politik, at der skal skabes vækst og beskæftigelse i hele Danmark, og bl.a. etableringen af de regionale vækstfora, som de hedder, er et udtryk for regeringens fokus på denne politik.

Også da vi skulle lave en reform af de maritime uddannelser, tilstræbte vi en regional afbalanceret løsning. I den samlede aftale indgik også etableringen af det nye Institut for Maritim Forskning og Innovation, som kom til at ligge i Esbjerg, og hertil kommer en ny offshoreuddannelse, som er tilført lokalområdet for at dække det særlige behov.

Samlet har regeringen også tilført området statslige arbejdspladser, eksempelvis er den nye Sikkerhedsstyrelse etableret med ca. 80 arbejdspladser i Esbjerg, og derfor synes jeg, man må sige, at regeringen har gjort sit yderste for at tilstræbe en regional afbalanceret løsning i den beslutning, der er truffet.

Kim Mortensen (S):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at der også er de intentioner. Jeg tror bare, sagen er den, at på Fanø, som jo i forbindelse med kommunalreformen efter eget ønske har fået lov til at fortsætte som selvstændig kommune, ser man ikke helt en identitet med større byområder som eksempelvis Esbjerg, Odense, Aalborg.

Kl. 13.10

Fanø Kommune er gået fra at være en af landets rigeste kommuner til efter den her beslutning at høre til landets fattigste kommuner. Fanø er en af de mindste kommuner med lige godt og vel 3.000 indbyggere. Så lige præcis i tilfældet Fanø betyder sådan en beslutning jo en vital ændring af de økonomiske forhold og det livsgrundlag, der ligesom har holdt Fanø i live som lokalsamfund.

Spørgsmålet går sådan mere direkte på, om statsministeren mener, at Fanø kan profitere af, at man via nogle regionale vækstfora tilfører et regionalt område nogle udviklingsmuligheder, når det nu viser sig, at beslutningen her faktisk har medført, at de på nuværende tidspunkt er økonomisk meget dårligere stillet på Fanø.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg vil gerne sige til hr. Kim Mortensen, at jeg har meget stor respekt for Fanøs historiske og kulturelle traditioner og tilknytning til søfartserhvervet. Jeg er også sikker på, at i de regionale vækstfora, der nu bliver etableret rundtomkring i landet, vil man også i det forum, der kommer til at dække Esbjerg-Fanø-området forstå at tage de hensyn, der nu skal tages til en ordentlig og afbalanceret økonomisk og erhvervsmæssig udvikling.

Men hvis det, hr. Kim Mortensen spørger om, er, om regeringen har til hensigt at yde en særskilt støtte til Fanø Kommune i den her anledning, så er svaret nej, det har regeringen ingen tanke om. Det er faktisk sådan, at ledighedsprocenten på Fanø ligner landsgennemsnittet, at erhvervsindkomsten pr. indbygger på Fanø ligner landsgennemsnittet, så regeringen ser ikke nogen baggrund for en særskilt støtte i den her anledning.

Kim Mortensen (S):

Det var jo et meget præcist og noget defensivt svar.

Sagen er faktisk den, at hvor ledigheden i Ribe Amt generelt er faldende – det kan vi glæde os over – så er situationen den på Fanø, at le-

digheden stiger. Så der er altså nogle særskilte problemer, som jeg gætter på ikke kun gælder Fanø som øsamfund, men også gælder en række andre øsamfund, hvor der er brug for, at man politisk forholder sig konkret til, hvad man kan gøre i de her tilfælde.

Derfor vil jeg da opfordre statsministeren til, at man genovervejer, om ikke det var en idé, at den erhvervspolitiske indsats skal være med til at sikre en sammenhængskraft. Jeg lagde mærke til, at statsministeren i går, da vi havde en debat om globalisering, netop sagde, at sammenhængskraft også kommer til at gælde de ud-kantsområder, som bliver ramt af de her beslutninger.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Regeringen har meget blik for netop sammenhængskraften, og at der er særlige udfordringer i yderområderne i det danske samfund. Det har vi meget blik for, og vi tilstræber virkelig med regeringens økonomiske politik, den kommunaløkonomiske politik, erhvervsudvikling og etablering af statslige arbejdspladser rundtomkring at tage regionale hensyn.

Det har vi altså også gjort i den her konkrete sag, hvor lukningen af MUV ikke må ses isoleret, men skal ses i sammenhæng med, at der faktisk i området er etableret en række andre ting, som mere end opvejer det tab af arbejdspladser, som umiddelbart kom med lukningen af MUV. Så hvis vi tager Esbjerg-Fanø-området under et, så er der faktisk netto tilført statslige arbejdspladser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2097

2) Til statsministeren af:

Kim Mortensen (S):

»Finder statsministeren, der ved gentagne lejligheder (f.eks. med hensyn til tidligere miljøminister Hans Christian Schmidt) har måttet understrege vigtigheden af ministrenes saglige habilitet, at økonomi- og erhvervsministeren ved tilrettelæggelse af forhandlingsforløb, omgørelse af fagindstilling og afskæring af høringsfase har handlet uhildet og i overensstemmelse med statsministerens tidligere udtalelser om pletfrie ministre?«

Skriftlig begrundelse

Sagsforløbet om nedlæggelse af MUV i Esbjerg er udførligt beskrevet i forfatteren Ann Bilde's bog »MUV-affæren«, hvori det mere end antydes, at der i beslutningsforløbet kan have været tale om, at ministeren har varetaget regionalpolitiske interesser i eget valgområde, jf. avisartikel af 24. december 1999 fra Fyens Amts Avis, hvoraf det fremgår, at den nuværende økonomi- og erhvervsminister har meget store interesser i at bevare søfartsuddannelserne på Ærø.

Kim Mortensen (S):

Når jeg stiller det her spørgsmål til statsministeren, så er det, fordi der i forbindelse med hele det sagsforløb, der var omkring lukningen af de maritime uddannelser i Esbjerg og på Fanø, selvfølgelig har været meget stor lokal bevågenhed og lokal diskussion.

For ikke ret lang tid siden udkom der en dokumentarbog af forfatteren Ann Bilde, der mere end antyder, at der har været særinteresser og lokalinteresser fra økonomi- og erhvervsministerens side i forbindelse med lukningen af de maritime uddannelser. Efter 5 års diskussioner, efter at den daværende regering i 1999 foreslog at lukke de maritime uddannelser på søfartsskolen i Marstal på Ærø, var det daværende folketingsmedlem og den nuværende formand for Det Konservative Folkeparti samt økonomi- og erhvervsminister en af bannerførerne og var citeret i Fyens Amts Avis for, at han aldrig nogen sinde ville være med til at lukke søfartsskolen i Marstal på Ærø.

Kl. 13.15

Efter de ord, statsministeren tidligere har brugt om pletfrie ministre så sent som i grundlovstalen 2001, som jeg tror vi har citeret her, nemlig at der skal være habilitet og pletfrihed, når ministre træffer beslutninger, går spørgsmålet på, om statsministeren synes helt at kunne frikende økonomi- og erhvervsministeren for at have haft en vis lokal interesse i det her forløb.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg vil gerne understrege, at der efter min opfattelse overhovedet ikke er noget at udsætte på økonomi- og erhvervsministeren i forbindelse med denne sag. Jeg afviser fuldstændig de beskyldninger, der er rettet mod økonomi- og erhvervsministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren har oplyst over for mig, at den søfartspolitiske vækststrate-

gi blev sendt i en bred høring. Principperne i vækststrategien og høringssvarene indgik i de efterfølgende drøftelser mellem ministeren og de politiske partier. Der har således ikke været tale om en afskæring af høringsfasen.

Den politiske drøftelse af den nye struktur for de maritime uddannelser blev påbegyndt i 2004 på grundlag af et oplæg fra Søfartsstyrelsen. Oplægget lagde op til at skabe mere robuste enheder med større faglig og økonomisk tyngde med henblik på at løfte kvalitetsniveauet for søfartsuddannelserne og i højere grad tilpasse dem til erhvervslivets behov. I det oprindelige oplæg fra Søfartsstyrelsen indgik en lukning af Maritimt Uddannelsescenter Vest, MUV. Der er således ikke tale om, at der er omgjort faglige indstillinger, for så vidt angår MUV.

Den model, der i sidste ende blev valgt, indebærer en fjernelse af det statslige tilskud til MUV samt maskinmesterskolerne i Odense og Aalborg. Endvidere blev optaget på søfartsskolen i Svendborg reduceret.

Grundlaget har altså hele vejen igennem ligget fuldstændig klart, og lad mig minde om, at hr. Kim Mortensens eget parti jo stod bag aftalen om denne reform. Derfor kan det virke lidt besynderligt, at hr. Kim Mortensen nu sætter spørgsmålstegn ved økonomi- og erhvervsministerens handlemåde, i og med at hr. Kim Mortensens eget parti har bakket op bag planen.

Kim Mortensen (S):

Når jeg stiller spørgsmålet og jeg stiller det til statsministeren, så er det faktisk, fordi den dokumentarbob, der er lavet, mere end antyder, at der er lokale interesser i denne sag, og det fremgår sådan set også tydeligt af den debat, der har været.

Det fremgår vel sådan set også, at den endelige beslutning om ændringer i strukturen på de maritime uddannelser er et ministeranliggende, i og med at det ikke har været behandlet her i Folketinget.

Jeg har den oplevelse, at hele det her sagsforløb, og det er også fra min tid, inden jeg blev valgt til Folketinget, ikke har figureret i hverken den politiske debat, den offentlige debat eller i forhold til de interessenter, der har været, eksempelvis de ansvarlige ledere og bestyrelser på de maritime uddannelser i Esbjerg, før beslutningen endeligt var taget. Det er sådan set hele høringsforløbet, som jeg mener man har sprunget over.

Dertil kommer, at der faktisk også fra Søfartsstyrelsen har ligget indstillinger om at bevare dele af de maritime uddannelser under MUV, altså Maritimt Uddannelsescenter Vest i Esbjerg og på Fanø, og den indstilling er blevet tilsidesat af en minister.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil godt minde om, at når der blev truffet en beslutning om at fjerne tilskuddet til Maritimt Uddannelsescenter Vest, så skyldtes det jo i hovedsagen problemer med at tiltrække studerende til skibsofficersuddannelsen.

Kl. 13.20

Jeg kan oplyse, at i 2003 optog MUV 18 – 18! – studerende, og skolen i Svendborg optog 113. Man må jo gøre sig nogle overvejelser om, hvor stort og bredt et grundlag der trods alt skal være for at opretholde en uddannelse. Der var altså kun 18 i 2003, og det er jo også grunden til, at et meget bredt flertal i Folketinget stod bag den her aftale. Alle partier undtagen Enhedslisten stod bag den her aftale, også hr. Kim Mortensens eget parti har bakket økonomi- og erhvervsministeren op i den her reform, og på den baggrund er det lidt besynderligt, at hr. Kim Mortensen fortsætter sit felttog mod økonomi- og erhvervsministeren. Hr. Kim Mortensen skulle tage en diskussion med sit eget parti.

Kim Mortensen (S):

Jeg oplever sådan set ikke, at det er et felttog eller en fortsættelse af noget felttog mod økonomi- og erhvervsministeren. Det er faktisk en situation, hvor der er en væsentlig del af en befolkningsgruppe i Esbjerg og på Fanø, der føler, at denne beslutning er truffet hen over hovedet på dem, der har engagement i det, dem, der har interesser i det, og ikke mindst dem, der sidder med de her uddannelser.

I 1999, hvor der blev foreslået ændringer i strukturen på de maritime uddannelser, var der en høringsfase, der trods alt gav navigationsskolen i Marstal på Ærø en mulighed for at komme med nogle argumenter, få saglighed ind i debatten om, hvad det er for et grundlag, man træffer beslutningen på. Den høringsfase har der ikke været i den her situation. Det har været interne notater, som har figureret i de forhandlinger, der har været mellem politikere her i Folketinget, og det er sådan set mit ærinde her at sige til statsministeren, at når man træffer sådan nogle beslutninger, der har betydning for en befolkningsgruppe og for nogle lokalsamfund, så er

det en god idé, at man reserverer en vis del til en politisk behandling og en høringsfase.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg må fuldstændig afvise påstanden om, at det her skulle være foregået hen over hovedet på nogen.

Tværtimod har der jo været en meget almindelig proces, som starter med, at der bliver sendt sådan en søfartspolitisk vækststrategi ud i en meget bred høring, og de høringssvar, der kommer ind, indgår så i drøftelserne mellem ministeren og de politiske partier. Disse drøftelser startede i begyndelsen af 2004 og blev afsluttet i juni 2004, hvor alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten stod bag aftalen, og så blev den politiske aftale i øvrigt udmøntet på finansloven for 2005.

Der har været en fuldstændig åben proces her i Folketinget, hvor det endda ender på finansloven, og hvor alle har haft lejlighed til at debattere det, så jeg må fuldstændig afvise påstanden om, at det skulle være foregået hen over hovedet på nogen.

Formanden:

Hr. Kim Mortensen for et afsluttende spørgsmål.

Kim Mortensen (S):

Det skal ikke være et længere polemisk indlæg. Det var sådan set bare, at jeg syntes, at statsministeren måske skulle gøre sig den ulejlighed at undersøge, hvor mange af de høringssvar, som kom ind i forbindelse med debatten omkring den søfartspolitiske redegørelse, der pegede på, at der skulle ske lukning af uddannelsesinstitutioner, henholdsvis lukning af de maritime uddannelser i Esbjerg og på Fanø, sådan at man havde haft en mulighed for at få en viden om, at det var den vej, det gik.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg vil blot sige afrundende om det her, at jeg da har fuld respekt for, at ethvert folketingsmedlem har et ønske om at rejse lokale sager, og det forstår jeg også godt at hr. Kim Mortensen har en interesse i. Jeg er bare nødt til at minde om, at hr. Kim Mortensens eget parti står bag den aftale, der er indgået om denne reform af de maritime uddannelser.

En gang imellem er man nødt til at træffe nogle ubehagelige beslutninger om at flytte og nedlægge institutioner, og det er selvfølgelig al-

tid ubehageligt i det lokalområde, det går ud over. Derfor prøver regeringen også at få en regional balance i det ved så vidt som muligt at tage hensyn til det pågældende regionale område i andre sammenhænge. Det er lige præcis, hvad vi har forsøgt at gøre, og netto er Esbjerg-Fanø-området altså blevet tilført statslige arbejdspladser ved en række af de beslutninger, der er blevet truffet af denne regering.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2120

3) Til statsministeren af:

Thomas Adelskov (S):

»Vil statsministeren oplyse, hvornår der kommer konkrete tiltag i forlængelse af statsministerens udtalelse ved det ugentlige pressemøde den 13. december 2005, hvor han lovede at ville se på særlige grupper, der kommer i klemme i kontanthjælpssystemet, herunder de psykisk syge?«

Thomas Adelskov (S):

Stor var glæden hos Socialdemokraterne, da statsministeren den 13. december 2005 på sit pressemøde sagde, at regeringen nu var indstillet på at slå hul i kontanthjælpsloftet i form af at kigge på at hjælpe nogle af de svage grupper, som bliver ramt af henholdsvis kontanthjælpsloftet og den særlige ungeindsats-ydelse.

Kl. 13.25

Vi har igennem et stykke tid gået og glædet os til, at vi skulle høre, hvordan regeringen agtede økonomisk at hjælpe de svage grupper, som bliver ramt af de to ydelser.

Desværre har vi måttet konstatere, at beskæftigelsesministeren her i salen i forbindelse med et beslutningsforslags behandling afviste, at man økonomisk ville hjælpe psykisk syge, og senest da vi havde ulighedsbatten i sidste uge, måtte vi også konstatere ved den lejlighed, at da var der heller ikke mulighed for at få socialministeren til at tilkendegive, at man ville give den økonomiske hjælp.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Hvornår sker der noget på baggrund af statsministerens løfte fra den 13. december 2005 om at hjælpe de økonomisk svage, særlig de psykisk syge, som bliver ramt af kontanthjælpsloftet og den særlige ungeindsats?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, der er så meget nyt at føje til, hvad der allerede er sagt i den sag.

Jeg har bedt socialministeren om at se på initiativer, der kan bidrage til at forbedre sindslidendes livsvilkår og fremme deres muligheder for beskæftigelse. Regeringens forslag vil blive lagt frem, når sagen er tilstrækkeligt gennemarbejdet og ordentligt belyst, og socialministeren har oplyst, at det er forventningen, at det vil ske en gang i løbet af foråret.

Thomas Adelskov (S):

Jeg bliver nødt til at spørge meget præcist, for når vi har spurgt beskæftigelsesministeren, så har beskæftigelsesministeren sagt, at der ikke bliver tale om, at man kan kompensere økonomisk. Da vi spurgte socialministeren i forbindelse med uligheddebatten den anden dag, fik vi det svar, at man ville se på at skabe ordninger, der bragte de sindslidende tættere på enten uddannelse eller arbejde.

Men det har jo ikke noget at gøre med det, som statsministeren lovede den 13. december 2005, nemlig at se på, hvordan man kunne hjælpe dem, hvis de uhensigtsmæssigt og utilsigtet blev ramt økonomisk af kontanthjælpsloftet eller af den særlige ungedelse.

Så mit spørgsmål til statsministeren bliver nødt til at være meget præcist: Står statsministeren stadig væk ved, at man skal give en økonomisk hjælp til de psykisk syge, som bliver ramt af kontanthjælpsloftet og den særlige ungedelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, hr. Thomas Adelskov gør nu, er at fordreje, hvad jeg rent faktisk har sagt, og derfor står jeg også her ved, hvad det var, jeg fuldstændig nøjagtigt sagde på det pågældende pressemøde. Jeg har lagt mærke til, at der er nogle socialdemokrater, der suser rundt med forkerte fremstillinger af, hvad jeg rent faktisk har sagt.

Jeg sagde: Vi har haft en drøftelse af det i regeringen, og det står fuldstændig fast, at regeringen og regeringspartierne holder fast i kontanthjælpsloftet; det bliver der ikke ændret i.

Det meddelte jeg på pressemødet.

Så sagde jeg, at det selvfølgelig er klart, at hvis der er helt specielle grupper, som kommer i klemme på en eller anden måde, så må vi selvfølgelig se på, om der er noget i de eksisterende systemer, der ikke fanger det op. Men jeg sagde så: Det er uden for kontanthjælpssystemet, for

det, der er peget på her, er psykisk syge, og det er noget, man løser andre steder.

Det sagde jeg allerede på pressemødet, og derfor er der ingen grund til at forsøge at fordreje det, som jeg sagde ved den lejlighed.

Thomas Adelskov (S):

Det forstår jeg ikke helt. Altså, jeg har hørt konservative ordførere her i salen og også i medierne sige, at nu ville man løse det problem, at psykisk syge mennesker blev ramt af kontanthjælpsloftet og af den særlige lave ungedelse. Det tog jeg som udtryk for, at det også var regeringens politik, særlig i betragtning af, at vi den 14. december i Jyllands-Posten kunne læse:

»Regeringen er klar til at give sindslidende hjælp og økonomisk støtte, hvis de rammes utilsigtet af kontanthjælpsloftet.«

Det vil sige, at det ikke er det, statsministeren mener, og at det ikke er det, statsministeren i dag her i salen vil give tilsagn om, nemlig at man vil hjælpe de unge og psykisk syge over 25 år, som bliver ramt af henholdsvis kontanthjælpsloft og den særlige lave ungedelse.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, jeg har givet udtryk for, er det, der er regeringens politik. Det står fast, at det er regeringens linje.

Lad mig gentage, hvad det var, jeg sagde. Det var, at hvis der er helt specielle grupper, som kommer i klemme på en eller anden måde, så må man selvfølgelig se på, om der er noget i de eksisterende systemer, der ikke fanger det op. Men det er uden for kontanthjælpssystemet, for det, der er peget på her, er psykisk syge, og det er noget, man løser andre steder.

Jeg er nødt til at understrege, sagde jeg videre, at hvis mennesker ikke kan arbejde, så er det jo ikke noget, der har med kontanthjælpssystemet at gøre. Så er det noget, der skal løses andre steder. Derfor er regeringen selvfølgelig åben over for at se på, om der er specielle grupper, som utilsigtet bliver klemt på den ene eller den anden måde. Men det er altså ikke noget, man hverken kan eller skal løse ved at ændre kontanthjælpsloftet.

Det var ret krystalklart, hvad jeg meddelte på regeringens vegne ved det pågældende pressemøde, og det skulle hr. Thomas Adelskov måske lige have sat sig ind i, inden han her forsøger at give en fordrejet fremstilling af, hvad det er, jeg har sagt.

Formanden:

Inden hr. Thomas Adelskov får det sidste spørgsmål, er der et par medspørgere, først fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Ud fra det sidste, statsministeren nævner, vil jeg spørge, om ministeren ikke er bekendt med, at der er mennesker på kontanthjælp, som har psykiske lidelser, og for hvem behandlingen tilsiger, at det ville være uhensigtsmæssigt at indtræde på arbejdsmarkedet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det vil jeg ikke gå nærmere ind i her, for det savner jeg oplysninger og baggrund for at kunne gøre. Det er netop derfor, vi har bedt socialministeren om at kigge nærmere på det.

Lise von Seelen (S):

Hvis det nu viser sig, at det faktisk er sådan, at der er folk med psykiske lidelser på kontanthjælp, er statsministeren så enig i, at det kan være et sværere vilkår for den enlige mor, som skal være med til at bryde den negative sociale arv, hvis hun ryger ind i kontanthjælpsloftet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi kan ikke komme det meget nærmere end det, jeg allerede har svaret. Vi har bedt socialministeren om at kortlægge den særlige problemstilling og, ifald det konstateres, at der er et problem, så også at komme med forslag til en løsning, og det vil ske i løbet af foråret. Det kan vi altså ikke komme nærmere på nuværende tidspunkt.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan egentlig godt forstå, at statsministeren har lidt problemer med overhovedet at ville svare på spørgsmålet, for der er hverken hoved eller hale på de svar, der kommer.

Nu har statsministeren f.eks. understreget, at det her ikke har noget som helst med kontanthjælpsloftet, ikke engang noget med kontanthjælp som sådan at gøre. Så kunne jeg godt tænke mig først at bede ministeren om at gøre det lidt mere præcist end bare at kalde det en problemstilling og rent faktisk sige, hvad det er, statsministeren har bedt socialministeren om at kigge på, når det ikke har noget at gøre med forsørgelsesgrundlaget.

Når statsministeren siger, at løsningen ikke skal have noget med kontanthjælp at gøre, betyder det så, at ministeren rent faktisk siger, at det

forringede forsørgelsesgrundlag for nogle mennesker, som ikke kan komme ud af kontanthjælpen, og hvis situation notorisk bliver forringet, har regeringen overhovedet ikke tænkt sig at røre ved, altså røre ved forsørgelsesgrundlaget for de sindslidende, som i dag er ramt af kontanthjælpsloftet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første kan jeg gentage, hvad jeg allerede sagde på det pågældende pressemøde: Regeringen har ikke til hensigt at ændre kontanthjælpsloftet.

For det andet kan jeg gentage, hvad jeg allerede har svaret, nemlig at det, jeg har bedt socialministeren om at se på, er initiativer, der kan bidrage til at forbedre sindslidendes livsvilkår og fremme deres muligheder for beskæftigelse.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Bare for at gøre det helt klart: Er det virkelig korrekt forstået, at når statsministeren snakker om at forbedre livsvilkårene for sindslidende, som i dag er ramt af kontanthjælpsloftet, så mener ministeren ikke, at deres økonomiske situation skal forbedres?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg mener nøjagtig, hvad jeg allerede har sagt, nemlig at kontanthjælpsloftet står fast, men at socialministeren vil se på, om der er initiativer, der kan bidrage til at forbedre de sindslidendes livsvilkår og fremme deres muligheder for beskæftigelse.

Nu har jeg sagt det flere gange, og vi kommer det ikke meget nærmere selv med nok så mange spørgsmål. Det er det, der er sat i gang, og forventningen er, at socialministeren kan komme med et udspil her i løbet af foråret, hvis der konstateres at være problemer.

Thomas Adelskov (S):

Hovedproblemstillingen og det, vi spørger om, er, om man vil give økonomisk kompensation til de psykisk syge, som bliver ramt af kontanthjælpsloftet og ungeindsatsen, og hvordan man vil gøre det. Så siger statsministeren, at det, jeg kommer med, er en fordrejet fremstilling af, hvad der blev sagt på pressemødet den 13. december. Det er derfor, vi beder statsministeren om at komme her i dag og svare. Vi har jo hørt, at hans ministre har sagt noget andet end det, statsministeren er refereret for på pressemødet.

Jeg vil godt have lov at citere en gang til fra Jyllands-Posten:

Regeringen er klar til at give sindslidende hjælp og økonomisk støtte, hvis de rammes utilsigtet af kontanthjælpsloftet. Det bebudede statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) på sit pressemøde i går, efter at De Konservative i morgenavisen Jyllands-Posten lørdag åbnede for, at psykisk syge på kontanthjælp skal fritages eller kompenseres for at blive trukket i offentlige ydelser som følge af kontanthjælpsloftet.

Kl. 13.35

Jeg skal spørge statsministeren, om det løfte, der blev givet den 13.-14. december, om at give økonomisk hjælp til de sindslidende, som bliver ramt af de her ydelsesforringelser, er trukket tilbage.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Der er ikke noget som helst, der er trukket tilbage. Men jeg vil ikke hænges op på, hvordan forskellige medier udlægger, hvad der bliver sagt. Derfor har jeg i dag gjort mig den ulejlighed at lave en fuldstændig udskrift af, hvad jeg rent faktisk har sagt på pressemødet. For jeg har set, at der er nogle, der har fået det galt i halsen.

Udtalelserne, som jeg kom med, er krystalklare, nemlig punkt 1, at kontanthjælpsloftet står fast. Og punkt 2, at skulle der være grupper, som utilsigtet er kommet i klemme, f.eks. sindslidende, må man finde en løsning på det, men ikke ved at ændre kontanthjælpsloftet.

Det er det, vi har bedt socialministeren om at kigge på, og hvis socialministeren ved den undersøgelse konstaterer, at der er noget at gøre, vil socialministeren komme med et udspil i løbet af foråret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2117

4) Til statsministeren af:

Lise von Seelen (S):

»Når det fremgår af medierne efter statsministerens pressemøde den 13. december 2005, at socialministeren ville få til opgave at undersøge, hvor mange sindslidende der rammes af kontanthjælpsloftet, og samtidig komme med forslag til en særordning for psykisk syge, vil statsministeren oplyse, om denne oplysning på pressemødet fortsat står ved magt, og om han har bedt socialministeren om at undersøge antallet

af sindslidende, der rammes af kontanthjælpsloftet?«

Lise von Seelen (S):

Begrundelsen bygger på det samme, nemlig pressemødet den 13. december, hvor statsministeren nævner, at særlige grupper eventuelt kan tages ind, og at man kan tage særlige hensyn i forhold til kontanthjælpsloftet. Jeg har i mit spørgsmål spurgt, om statsministeren har fulgt op på tilsagnet om grupperne over for socialministeren, og det har jeg forstået fra det tidligere spørgsmål at statsministeren har. Det bliver nævnt, at man vil vende tilbage til det i løbet af foråret.

Enhver af os, der arbejder med socialpolitikken, ved, at det her spørgsmål betyder meget for rigtig mange mennesker, som er i en sårbar situation, og jeg vil gerne spørge statsministeren, om vi kan komme det lidt nærmere end at sige i løbet af foråret.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det kan vi ikke komme meget nærmere, for det er det, vi planlægger efter. Vi kan ikke sætte en præcis dato på.

Men for at gentage, hvad jeg allerede har svaret, så har jeg bedt socialministeren om at se på initiativer, der kan bidrage til at forbedre sindslidendes livsvilkår og fremme deres muligheder for beskæftigelse. Vi kan ikke sige på dato, hvornår socialministeren vil have afsluttet den undersøgelse, så jeg må gentage, at det bliver i løbet af foråret.

Lise von Seelen (S):

I den ventetid, der er, ved vi godt at mennesker, der er sårbare, kan blive yderligere belastet netop ved at gå og vente.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han deler mit synspunkt om, at der faktisk er mennesker i den gruppe af psykisk syge, hvis sygdomsforløb kan forværres radikalt af, at de rammes af kontanthjælpsloftet eller unødigt lader sig presse ud på et arbejdsmarked som følge af, at regeringen eventuelt fortsætter den politik. Det kan være et sværere vilkår i forhold til sygdomsforløbet, end de måske behøver at have.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det tør jeg selvfølgelig ikke afvise, men det er naturligvis også aspekter, der indgår i socialministerens vurdering af den her sag.

Må jeg godt lige minde om nogle enkelte kendsgerninger i hele den her diskussion om kontanthjælpsloftet, som jo hele tiden bliver gjort til, at det skulle være så forfærdeligt med sådan et kontanthjælpsloft.

Hvis man under rimelig realistiske antagelser sammenligner et ægtepar med to børn, som går i børnehave og SFO, og hvor begge ægtefæller er på kontanthjælp, med et ægtepar, hvor begge er på mindsteløn på arbejdsmarkedet, altså en lavtlønsfamilie, er der faktisk ikke ret stor forskel mellem de beløb, de har til disposition til sig selv. Det er der faktisk ikke.

Det er altså regeringens opfattelse, at det skal kunne betale sig at arbejde. Selv om man er under kontanthjælpsloftet, er man trods alt så tæt på at have samme disponible beløb til sig selv som dem, der er i arbejde, at det nok skulle kunne gå for de fleste.

Sigtet med det her er at sikre, at det kan betale sig at arbejde, og at få flere i arbejde. Det er det, det drejer sig om. Det er den bedste hjælp, vi kan give folk.

Kl. 13.40

Lise von Seelen (S):

Jeg forstod på statsministeren, at hensigten med det her var, at også folk med psykiske lidelser skulle have en tilknytning til arbejdsmarkedet. Der kan det være meget afgørende, hvis man skal have en langtidsholdbar løsning, at man finder det rigtige tidspunkt at tilbyde folk det på, og det er faktisk det, man er inde på. Om en reduktion i ens indkomst er stor eller lille, afhænger altså meget af, hvor meget man tjener. Folk, der er på kontanthjælp, kan mærke det, selv om det er små beløb, der forsvinder.

Mit spørgsmål her skulle så være: Hvis det nu viser sig, når socialministeren kommer med talene, at der er et antal mennesker her, som man godt vil være med at lave nogle andre ordninger for end kontanthjælpsloftet, vil statsministeren så love, at de foreninger, som repræsenterer de sindslidende, også bliver inddraget i arbejdet med at finde nogle gode løsninger, som erstatter det nuværende rigide kontanthjælpsloft?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nu vil jeg ikke på nogen måde blande mig i, hvordan socialministeren håndterer den opgave, det tror jeg ministeren selv er i stand til. Nu er socialministeren også til stede og kan høre debatten her, så jeg går ud fra som en selvfølge, at man vil inddrage alle de organisationer og alt

det materiale, som er nødvendigt for at kunne analysere den her problemstilling og eventuelt komme med et udspil.

Formanden:

Inden fru Lise von Seelen eventuelt får sit sidste spørgsmål, er der medspørgere, og det er først hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Der er mennesker med mange former for sindslidelser. Der er nogle, der bare skal have ro; der er nogle, der skal have et job; der er nogle, der ikke kan klare det her stress, de bliver udsat for fra kommunerne; der er også psykisk syge unge, der ikke er i stand til at tage en uddannelse eller have et arbejde.

I »Flere i arbejde« hedder det, at unge, der ikke er i stand til at tage en uddannelse eller have et job, kan få en behovsbestemt ydelse op til den hidtidige ungesats. Men vi har fået oplyst, at psykisk syge unge ikke hører ind under den gruppe.

Var det en mulighed, at statsministeren og socialministeren ville være med til at se på, om ikke de, der bevisligt ikke er i stand til at have et arbejde eller tage en uddannelse, så længe de er i behandling, midlertidigt kunne komme ind under den gruppe?

Statsministeren

 (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil sige til hr. Bent Bøgsted, at jeg ikke har kendskab nok til alle enkelthederne i de ordninger til umiddelbart at kunne afgøre, om det kunne indgå i overvejelserne. Men vi har i hvert fald noteret os hr. Bent Bøgsteds bidrag til den her debat, og det tror jeg også kan indgå i socialministerens overvejelser om, hvad der kan og skal gøres på området.

Hermed har jeg ikke på nogen måde bundet mig til, at det så lige præcis skal være løsningen, men ethvert bidrag er selvfølgelig velkomment.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg håber da, at statsministeren og socialministeren er klar til at se på det, for da vi lavede aftalen, var det netop et krav fra os, at de kom ind. Det kunne hjælpe de unge, der var kommet i klemme i systemet. Men SIND oplyser netop, at den her gruppe ikke kan komme med ind under det, selv om de ikke er i stand til at tage en uddannelse eller have et arbejde.

Det er måske et direkte handicap, der skal til. Vi skulle gerne have de her unge videre, og det

kunne jo være en midlertidig hjælp, så længe de var i behandling. Jeg håber, at statsministeren vil se grundigt på det eller sætte socialministeren og beskæftigelsesministeren til det.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg værdsætter bestemt hr. Bent Bøgstedts konstruktive bidrag til debatten og vil også bede socialministeren om at lade det bidrag indgå i de videre overvejelser.

Formanden:
Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som medspørger.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):
De sidste svar til hr. Bent Bøgsted gør det jo endnu mere uklart, hvad det er, statsministeren egentlig mener. Jeg forstod på statsministeren, at de psykisk syge unge, som ikke er i stand til at arbejde, og som derfor utilsigtet bliver ramt af nedskæringerne i kontanthjælpen og af kontanthjælpsloftet, øjensynlig nu skal indgå i overvejelserne hos socialministeren. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er det, statsministeren mener, fordi for lidt siden var kontanthjælpsloftet fuldstændig urørligt.

Kl. 13.45

Derfor vil jeg spørge: Er det sådan, at statsministeren og socialministeren rent faktisk vil kigge på, at de, som på grund af en psykisk sygdom ikke er i stand til at arbejde, på en eller anden måde kan friholdes fra konsekvenserne af kontanthjælpsloftet? Er det sådan, det sidste svar til hr. Bent Bøgsted skal forstås?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Nej, jeg vil slet ikke gå ind i hr. Jørgen Arbo-Bæhrs forsøg på at tolke eller mistolke, hvad jeg rent faktisk har sagt, og jeg vil gerne gentage: Er der én ting, der står fast, så er det kontanthjælpsloftet – bare for at hr. Jørgen Arbo-Bæhr overhovedet ikke skal blive i tvivl.

Det, socialministeren så vil kigge på, er, hvad vi kan gøre for yderligere at fremme mulighederne for de psykisk syge for at få og fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet, og det er det, det drejer sig om. Så har jeg bare hilst de bidrag, der er i debatten, til at finde løsninger, velkommen, uden at jeg på nogen måde har forpligtet mig til på nuværende tidspunkt at sige, præcis hvordan man skal løse det. Jeg er bare nødt til at gentage, at regeringen ingen planer har om at ændre i kontanthjælpsloftet.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så kan det måske være, at statsministeren kan forklare mig i forbindelse med den der lange svada før om, hvordan kontanthjælpsloftet jo har den baggrund, at man mener, at det skal kunne betale sig at arbejde, hvordan man mener at det skal fremme, at folk arbejder, når vi her har at gøre med en gruppe mennesker, som ikke er i stand til at arbejde, og som alligevel bliver ramt af kontanthjælpsloftet. Hvad er effekten af det, ud over at de mennesker bliver fattigere? Så holder den lange svada ikke om, at det kan betale sig at arbejde. Hvis man ikke er i stand til at arbejde på grund af sin psykiske lidelse, så er man altså ikke i stand til at arbejde. De mennesker bliver bare fattigere.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg tror, vi er nødt til at holde fast i, at kontanthjælp jo i sit udgangspunkt er tænkt som en ydelse til mennesker, som midlertidigt er ude af stand til at arbejde. Hvis mennesker kommer i den situation permanent, at de ikke er i stand til at arbejde, er det altså andre steder, man skal finde løsningerne. Og det er jo lige præcis det, regeringen har sagt, og det er derfor, socialministeren nu vil kigge nærmere på det her.

Jeg vil gentage: Kontanthjælpsloftet er indført for at være sikker på, at det altid kan betale sig at arbejde, og det er derfor, regeringen ingen planer har om at ændre i kontanthjælpsloftet.

Lise von Seelen (S):

Hvis der er én ting, der står fast, så er det kontanthjælpsloftet, siger statsministeren. Men hvis nu det kontanthjælpsloft spærrer for det, man faktisk gerne vil opnå, så vil det vel alligevel være klogt at forsøge at lave nogle forandringer, der gør, at man faktisk opnår det, man skal, for kontanthjælpsloftet kan vel ikke være noget mål i sig selv som sådan.

Jeg deler statsministerens opfattelse af, at kontanthjælp ikke er en varig ydelse, og vi er da heldigvis i den rigtig glædelige situation, at der er mange psykisk syge, som er arbejdsdygtige i passager af deres liv, og det skal vi da vide at udnytte, så derfor deler jeg det synspunkt. Men jeg vil godt spørge: Er det ikke klogt, hvis det er kontanthjælpsloftet, der netop spærrer for en varig tilknytning, at man så laver lidt om på det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jamen det er min klare opfattelse, at det ikke er kontanthjælpsloftet, der spærrer for noget. Kon-

tanthjælpsloftet bidrager tværtimod til at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde. Det er ubegribeligt for mig, at der er så mange, der hos Socialdemokratiet og venstrefløjen sætter spørgsmålstegn ved selve det grundprincip, at det altid skal kunne betale sig at arbejde. Det er så besynderligt for mig, men den diskussion har vi jo hele tiden. Men det er derfor, loftet over kontanthjælpen er indført.

Hvis det er personlige problemer, folk har, alkoholmisbrug, stofmisbrug eller psykisk sygdom, som umiddelbart forhindrer dem i at gå på arbejde, så er det jo her, der skal sættes ind med en målrettet indsats for at afhjælpe de personlige problemer med henblik på at få de mennesker i beskæftigelse.

Og for at gentage det: Vi er altså nødt til at holde fast i, at kontanthjælpen som udgangspunkt er en midlertidig ydelse for mennesker, der har forbigående vanskeligheder af den ene eller den anden art. For mennesker med mere permanente problemer må man finde andre løsninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2118

5) Til statsministeren af:

Ole Sohn (SF):

»Vil statsministeren oplyse, om han har bedt socialministeren, jf. statsministerens pressemøde den 13. december 2005, om at komme med forslag til en særordning for psykisk syge, samt hvornår statsministeren i givet fald forventer at en særordning ligger klar til drøftelse?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår i omtaler af statsministerens pressemøde d. 13. december 2005, at socialministeren ville få til opgave at komme med forslag til en særordning for psykisk syge.

Formanden:

Jeg skal meddele, at det af hr. Ole Sohn under nr. 5 på dagsordenen opførte spørgsmål til statsministeren, spørgsmål nr. S 2118, efter ønske fra spørgeren overgår til skriftlig besvarelse.

Kl. 13.50

Spm. nr. S 2116

6) Til socialministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Hvordan vil ministeren sikre, at den kulegravning af kontanthjælpsområdet, som regeringen har aftalt med DF i december 2005, ikke vil forsinke den hjælp og økonomiske støtte til sindslidende, der utilsigtet rammes af kontanthjælpsloftet, som statsministeren lovede på pressemødet den 13. december 2005?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Egentlig ville jeg godt have haft statsministeren til at besvare det her spørgsmål, men det ville statsministeren ikke, så derfor er jeg da glad for, at socialministeren er parat til at besvare spørgsmålet.

Udgangspunktet for spørgsmålet er, at det jo efterhånden er blevet klart, at der i hvert fald er dele af kontanthjælpsloftet, som kan være til diskussion, og derfor har regeringen taget forskellige initiativer for at få belyst problemerne.

Nu har beskæftigelsesministeren så sammen med Dansk Folkeparti aftalt en kulegravning af hele kontanthjælpsområdet, hvor der tilsyneladende er en deadline, der hedder 1. januar 2007. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at vide, om det betyder, at de muligheder, der kunne være for forbedringer for f.eks. sindslidende, som vi lige har talt om ved det foregående spørgsmål, er noget, der så på grund af denne her undersøgelse bliver udskudt ud i en fremtid, der ligner noget i retning af 2007.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil starte med at sige, at jeg jo altid gerne stiller mig til rådighed for at besvare spørgsmål fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Jeg er kun glad for den fokus, der er på det område, som jeg har ansvaret for.

Lad mig så endnu en gang lige understrege, som det jo tydeligt er fremgået af debatten i forbindelse med de tidligere spørgsmål, at kontanthjælpsloftet ikke er til diskussion.

Sagen er, at der allerede i dag findes en række tilbud til mennesker med sindslidelser, der kan hjælpe dem til at bevare kontakten med arbejdsmarkedet. Der er vikarordninger, der er mentorordninger, og der er mange andre gode initiativer rundt omkring, som viser sig at give personer med sindslidelse muligheden for at være på arbejdsmarkedet.

Dertil kommer jo så, som det også klart er fremgået, at vi er i fuld gang med at se på, om der kan ydes mere hjælp og støtte til sindslidende, så de kan få en aktiv tilværelse. Sagen er jo, at de sindslidende kontanthjælpsmodtagere ofte har nogle komplekse sociale problemer, og der er brug for tilbud, der på én gang forbedrer deres vilkår og fremmer deres muligheder for beskæftigelse.

Der er nok i høj grad brug for, at tilbuddene bliver skræddersyet, i forhold til hvad det er for en hjælp, den sindslidende har brug for for at få en sund og aktiv tilværelse. Og det arbejde er vi i fuld gang med.

Sideløbende med det sker der jo efter aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti en komplet kulegravning af kontanthjælpsområdet. Kulegravningen skal bl.a. afdække kontanthjælpsmodtageres jobpotentiale og se på barrierer for kontanthjælpsmodtageres vej til job.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I forlængelse af ministerens svar kunne jeg godt tænke mig at vide, om ikke ministeren er bekendt med, at en gruppe sindslidende og folk med andre psykiske lidelser, som faktisk befinder sig i kontanthjælpsystemet og i dag er ramt af kontanthjælpsloftet og får forværret deres tilstand og på den måde også kommer længere væk fra arbejdsmarkedet, faktisk eksisterer.

Ministeren er sikkert bekendt med, at vi to gange har haft foretræde i Arbejdsmarkedsudvalget af nogle af dem, der arbejder med de sindslidende, fra OPUS-projektet, Dansk Socialrådgiverforening, foreningen SIND og en række andre organisationer, og de påpeger netop, at der er den her gruppe mennesker, som bliver stødt længere væk fra arbejdsmarkedet på grund af kontanthjælpsloftet og den dermed forringede økonomi.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er ikke enig i, at loftet over kontanthjælpen støder dem længere væk fra arbejdsmarkedet. Måske tværtimod kan man sige, for der er en meget klar forskel på passiv forsørgelse og på at være i beskæftigelse. Og regeringens linje er, at det skal kunne betale sig at arbejde

Men det, der jo gør en forskel i forhold til de her personer med sindslidelse, er, om der bliver sat målrettet ind for at afhjælpe de problemer, som de går og tumler med, og det, der er hindringen for dem i forhold til at finde beskæftigelse. Der mener jeg, det er vigtigt at være op-

findsom i forhold til, hvad det så er for en støtte, der skal til.

Der har vi jo set, at sådan noget som en vikarordning, altså det, at der kommer én og tager over de dage, hvor man ikke magter arbejdet, kan være den afgørende forskel for, om en person med sindslidelse kan komme i beskæftigelse. Og på lignende vis er der jo mange andre gode tiltag rundtomkring også fra virksomhedernes side med hensyn til netop at give plads til personer med sindslidelse.

Kl. 13.55

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu kan jeg forstå, at ministeren ikke kender til, at det skulle være rigtigt, at der er nogle af de her mennesker, som rent faktisk bliver stødt længere væk fra arbejdsmarkedet. Men lad mig tage bare et enkelt eksempel, som er nævnt i det papir, vi har fået i Arbejdsmarkedsudvalget fra OPUS-projektet.

Det handler om en ung kvinde, som under indlæggelse ikke kan se, hvordan hun skal kunne klare sig for kontanthjælpen, efter at hun er ramt af loftet. Hun finder derfor et rengøringsjob, som hun efter en enkelt dag ikke kan magte. Hun kan på grund af sin sårbarhed hverken magte de arbejdsopgaver eller de formularer, hun skal udfylde. Sammenbruddet i ansættelsen forlænger indlæggelsen.

Jeg skal lade være med at trætte forsamlingen med, hvad det er, hun skal leve for om ugen, men bare slutte med konklusionen:

Hun er meget frustreret over økonomien, og det stresser hende i en sådan grad, at hendes tilstand er forværret betydeligt.

Er det ikke et rigtig godt eksempel på, hvordan det her får lige præcis de menneskelige konsekvenser, der gør situationen for en sindslidende dårligere, end den var i forvejen?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, det er et rigtig godt eksempel på, at vi bliver nødt til at tænke anderledes i forhold til indsatsen over for personer med sindslidelse og skræddersy tilbuddene i forhold til, hvad det er, de har brug for. Har hun brug for en mentor, der kan hjælpe hende til at magte rengøringsjobbet, eller har hun måske brug for at være tilknyttet et såkaldt Fountain House, hvor man hjælper hende til at opbygge et netværk eller deltage i nogle aktiviteter, som så gør, at hun bliver i stand til at magte udfordringen på arbejdsmarkedet?

Jeg mener, at der skal være forskel på, hvad man får i passiv forsørgelse, og hvad man har ud af det, når man kommer i beskæftigelse, og derfor har vi loftet over kontanthjælpen. Men samtidig er det vigtigt netop at prøve at tage hånd om de personer, der har problemer, og som ikke umiddelbart kan klare sig i beskæftigelse, og finde ud af: Hvad er det for en støtte, der skal til, for at det så alligevel kan lade sig gøre?

Formanden:

Inden hr. Jørgen Arbo-Bæhr får det sidste spørgsmål, er der et par medspørgere. Hr. Thomas Adelskov som medspørgere.

Thomas Adelskov (S):

Socialministeren skal være hjertens velkommen til at komme med forslag her i Folketingssalen til, hvordan vi kan hjælpe sindslidende, så de kommer tættere på arbejdsmarkedet igen, og vi skal stemme for hver eneste gang.

Det, vi diskuterer her i dag, er jo, at de rent faktisk bliver ramt på pengepungen, mens de er i behandling, mens de er i den fase, hvor man er ved at afklare: Hvad er det, der skal til for at hjælpe?

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr nævnte før et eksempel om en ung kvinde. Der er et andet eksempel, vi har fået forelagt, om en ung mand på 22 år. Han har 300 kr. tilbage om måneden, når de faste udgifter er betalt, til at betale for mad og andre fornødenheder – 300 kr.!

Vi taler jo ikke om, at vi ikke vil hjælpe. Vi taler jo netop om, at det vil vi gerne, men vi vil også gerne sikre os, at der er økonomi til, at man kan leve for.

I december måned sagde De Konservative ved deres arbejdsmarkedsordfører, hr. Jakob Axel Nielsen – som jeg kan se er til stede i salen nu – til Politiken, efter at statsministeren havde sagt noget om det her på et pressemøde:

Vi har en mindre gruppe mennesker, som det aldrig har været meningen skulle rammes. Vi vil nu tale med socialministeren om at bygge en lomme ind i loven, så de stadig omfattes af loftet, men kan få nogle tillægsydelse.

Kan socialministeren bekræfte, at det er det, socialministeren arbejder med? Det vil vi også meget gerne støtte, sådan at de her mennesker rent faktisk også kan have økonomi til at leve.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke for hr. Thomas Adelskovs tilsgang om, at man fra Socialdemokratiets side vil

stemme for ethvert forslag, regeringen måtte fremsætte på det her område. Det falder jo godt i tråd med, at Socialdemokratiet også stemte for, at vi skulle have et loft over kontanthjælpen, fordi de i hvert fald dengang kunne se, at det nok er mest hensigtsmæssigt, at man ikke har mere ud af passiv forsørgelse, end når man er på lavtlønsområdet på arbejdsmarkedet.

Jeg tror, det er klart fremgået i dag, at det, jeg arbejder med, er, hvordan vi på bedste vis kan understøtte de personer med sindslidelse, som har problemer; hvordan vi kan støtte dem enten i forhold til at komme i uddannelse eller komme i beskæftigelse og prøve at se på: Hvad er det for nogle initiativer, der er nødvendige?

Lad mig bare give et enkelt godt eksempel på, hvordan masser af støtte og målrettede tilbud har hjulpet en person. En 45-årig mand havde i 7 år en depression. Han var pludselig faldet ned i et sort hul, måtte opgive sin egen it-virksomhed og mistede sine sociale kontakter. Han fik kontakt til Fountain House, hvor han langsomt fik lært igen at omgås mennesker, blev arbejdsmarkedsparat, fik opbygget sin selvtillid, og nu er han i beskæftigelse igen. Det er det, jeg mener vi skal prøve at tage udgangspunkt i: Hvad er det for en hjælp og støtte, der skal til, for at man kan få plads på arbejdsmarkedet?

Kl. 14.00

Thomas Adelskov (S):

For det første er vi jo nogle, der har lyttet til det råd, som regeringens eget rådgivende organ, nemlig Rådet for Socialt Udsatte, er kommet med, om, at man fjerner kontanthjælpsloftet, for det skaber ikke mere beskæftigelse. Det får ikke flere kontanthjælpsmodtagere til at komme i arbejde, kun 5 pct. Det skaber til gengæld bare meget mere fattigdom, og lad mig lige minde socialministeren om, at 30.500 børn lever i familier, hvor deres forældre på den ene eller anden måde er omfattet af kontanthjælpsloftet – 30.500 børn.

Det, vi så taler om her i dag, er nogle andre, som er omfattet af kontanthjælpsloftet og ungeydelsen. Der spørger vi socialministeren: Vil man så leve op til det løfte om, at de, som bliver ramt økonomisk, som ikke har mulighed for at finde sig et arbejde og overhovedet ikke kan magte et arbejde, får en ordentlig økonomi at leve for?

Det er sådan set bare det, vi spørger socialministeren om, og så skal vi nok hjælpe til med alle de gode ordninger, mentorordninger, hvad vi el-

lers kan lave, og vi vil også gerne bidrage med gode ideer i denne sammenhæng. Men kære socialminister, kan vi ikke få et svar?

Er det sådan, at regeringen vil leve op til sit løfte om at hjælpe de psykisk syge økonomisk, som blev ramt af kontanthjælpsloftet og den lave ungedyelse?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan forstå, at hr. Thomas Adelskov er ved at løbe langt væk fra den oprindelige opbakning, der var til loftet over kontanthjælpen, at man i hvert fald tidligere syntes, at det var rigtigt, at der skulle være forskel på at være på passiv forsørgelse og så være i aktiv beskæftigelse.

Jeg har klart understreget i dag, at loftet over kontanthjælpen ligger fast. Vi synes, det skal kunne betale sig at arbejde. Det, det så gælder om, er at sætte ind med den støtte og hjælp, der skal til for, at man trods de problemer, man tumler med, kan leve en aktiv tilværelse, har mulighed for at komme i beskæftigelse på de vilkår, som man nu kan magte med en sygdom.

Det er det, jeg er i gang med at arbejde med og finde ud af: Hvad måtte der være brug for af yderligere initiativer, der netop kan bidrage til at sikre personer med sindslidelse et godt liv?

Formanden:

Så er det fru Lise von Seelen som medspørger.

Lise von Seelen (S):

Det er jo rigtigt, at vi var med til at stemme for kontanthjælpsloftet. Det er også rigtigt, at når vi ser, at det ikke duer, og når vi ser, at det ikke gør den gavn, som vi synes det skulle gøre, så er det dog det klogeste, at man siger: Det her må vi lave om, for det kan laves bedre, og det kan laves klogere.

Det eksempel, socialministeren nævner med manden, som langsomt bevæger sig tilbage på arbejdsmarkedet, er et rigtig godt eksempel, og dem skulle vi gerne have mange af. Jeg vil godt spørge socialministeren, om socialministeren tror, at den mand har et økonomisk incitament til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, eller om det er andre faktorer, der gør, at han faktisk kommer i gang med et arbejdsliv.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det, jeg er forbavset over, er fru Lise von Seelens udmeldinger om, at loftet over kontanthjælpen ikke duer, for hvad er alternativet? Ja, det er at

komme tilbage til en situation, hvor det for mange vil være sådan, at man økonomisk har mere ud af at være på passiv forsørgelse end at komme i beskæftigelse. Der kan jeg kun undre mig over, at det vitterlig skulle være den kurs, Socialministeriet er slået tilbage på.

Jeg takker for opbakningen til det gode eksempel, og som jeg understregede, har vi jo her fået hjulpet en person, fordi han har fået den støtte og hjælp, han havde brug for i forbindelse med sine problemer, sin sindslidelse og det hul, han var havnet i.

På lignende vis er der jo masser af gode eksempler landet over på, hvordan man tager hånd om personer med sindslidelse, hvordan man på virksomheder sørger for at tage særlige hensyn på arbejdspladsen, men også informerer kollegaerne om, hvad det betyder, at en person har en sindslidelse. Andre steder har man fundet ud af, at personer med sindslidelse, som har fået styr på det, sådan set kan være den bedste arbejdskraft med hensyn til at hjælpe andre personer med sindslidelse.

Sådan er der rigtig mange gode eksempler på, at vi med den rigtige indsats faktisk kan hjælpe folk til ikke kun et godt, men også et aktivt liv.

Lise von Seelen (S):

Ministeren siger jo egentlig selv, at de incitamenter, der skal til for sårbare mennesker, er ikke, at de skal straffes økonomisk. Det er jo lige præcis de gode eksempler, der bliver nævnt. Det er det, der skal til for, at man kan komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Det, der så kan være et svært vilkår, er jo, at man går hen og straffer folk økonomisk, så de faktisk taber motivationen, eller man gør det sværere for dem, i forbindelse med at de er i gang med et behandlingsforløb. Derfor synes jeg, at det er ærgerligt, at man kan gå hen og faktisk forsinke nogle processer, ved at man bruger det økonomiske incitament, som ministeren gør rede for. Det er nogle helt andre ting, der virker i praksis.

Hvis nu, og det hørte vi statsministeren sige lige før, de psykisk syge er en særlig gruppe – statsministeren nævnte faktisk også andre særlige grupper – kunne socialministeren så sige noget om, hvilke andre grupper ud over de psykisk syge, som vi har hørt De Konservative godt vil være med til at ændre på kontanthjælpsloftet for, der så tænkes på?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Når jeg skal høre fra fru Lise von Seelen, at folk taber motivationen, ved at det er sådan, at det økonomisk kan betale sig at komme i arbejde, så må jeg ærligt talt sige, at jeg synes, det er lidt bagvendt. Men lad det nu ligge.

Når vi kigger på de forskellige grupper, så er det jo vigtigt at få fundet ud af, hvad det er, der eventuelt er hindringen for at komme i beskæftigelse. Nu har vi i dag snakket meget om personer med sindslidelse, men vi har jo taget mange andre initiativer fra regeringens side.

F.eks. viser en tidligere undersøgelse vedrørende de svageste kontanthjælpsmodtagere, at mange har haft eller har problemer med misbrug. Det gør vi så noget ved, vi har indført behandlingsgarantier. Mange har problemer med manglende netværk. Det gør vi nu noget ved, ved at vi får støtte- og kontaktpersonordninger. Mange har problemer med gammel gæld, de slås med. Det gør vi nu noget ved. Vi kommer med en forsøgsordning for gældssanering. Så regeringen tager altså fat om de problemer, vi får identificeret.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for et sidste spørgsmål.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

En gang imellem kan det jo være lidt fremmede at blive enige om, hvad det er, man er uenige om, så derfor kunne jeg godt tænke mig at bede socialministeren bekræfte den opfattelse, jeg har fået af det, socialministeren har sagt, nemlig at socialministeren ikke har tænkt sig at lette den økonomiske situation for de psykisk syge, som i dag er ramt af kontanthjælpsloftet, og som ikke er i stand til arbejde, og som på den baggrund altså har nogle økonomiske problemer. Det har socialministeren ikke tænkt sig at gøre noget som helst ved, hvad angår forsørgelsen, det vil sige, at hun ikke vil lette kontanthjælpsloftet for dem, som er ramt af det, og som ikke kan arbejde.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det vil være mig en stor glæde, hvis det i dag selv for hr. Jørgen Arbo-Bæhr er helt klarlagt, at loftet over kontanthjælpen ligger fast. Det er fuldstændig korrekt forstået. Men vi lader det jo ikke blive ved det, for vi går ind og ser på, hvad der så er af sociale problemer, som der skal tages hånd om. Og især i forbindelse med personer

med sindslidelse er det vigtigt at prøve at tænke lidt alternativt, prøve at se på, hvordan vi på allerbedste vis kan hjælpe til, at man ikke alene får en aktiv tilværelse, men også kommer i beskæftigelse på de vilkår, som man nu kan magte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2119

8) Til socialministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Hvorfor vil regeringen ikke anerkende, at der er fattigdomsproblemer i kølvandet på start-hjælpen og kontanthjælpsloftet, når en større kreds af brugerorganisationer – i en rapport bestilt af ministeren – klart udtrykker, at de ser konsekvenserne heraf i deres daglige arbejde?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I forbindelse med forespørgselsdebatten om ulighed var det jo lysende uklart, hvordan regeringen egentlig forholdt sig til de økonomiske konsekvenser af kontanthjælpsloftet og af den særlige starthjælp.

Egentlig var det her spørgsmål rettet til statsministeren, fordi statsministeren hårdnakket fastholdt, at han ikke kendte noget til, at det havde ført til øget ulighed eller øget fattigdom. Men nu må jeg jo så bede socialministeren om at prøve at udtrykke, hvad regeringens holdning er til de rapporter, der er kommet fra diverse hjælpeorganisationer og fra Rådet for Socialt Udsatte, som alle sammen entydigt siger, at kontanthjælpsloftet og starthjælpen har ført til øgede økonomiske problemer, øget fattigdom i nogle af de grupper, de har noget med at gøre.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne endnu en gang slå fast, at når de frivillige sociale organisationer er bekymrede, så er jeg også bekymret, og når de frivillige organisationer peger på, at en række mennesker i Danmark har det dårligt, så er det selvfølgelig noget, som jeg vil se nærmere på.

Undersøgelsen blandt de frivillige sociale organisationer handlede om, hvordan de så på udviklingen blandt de målgrupper, de beskæftiger sig med. En del af dem pegede bl.a. på, at deres brugere har fået mere sammensatte problemer, det vil sige, at de måske både har misbrugsproblemer, psykiske problemer og økonomiske problemer.

Der vil jeg gerne understrege, at regeringen tager sådanne sociale problemer alvorligt, og det er jo netop derfor, regeringen har gjort en markant indsats for at forhindre social udstødning og for at forbedre vilkårene for de svageste grupper.

Som jeg også gjorde rede for forleden under forespørgselsdebatten, kan man sige, at vores indsats kører i to spor. For det første vil vi sikre, at alle borgere, der kan arbejde, også har noget økonomisk at vinde ved at træde ind på arbejdsmarkedet. For det andet sætter vi og har sat ind med massiv hjælp til de svageste grupper, så de kan få de bedst mulige levevilkår.

Kl. 14.10

Jeg har tidligere nævnt en lang række af indsatserne med behandlingsgaranti og gældsordning m.v., og vi har jo også givet et økonomisk løft til de førtidspensionister, som har mindst. Så fra regeringens side tager vi altså hånd om de problemer, der er. Dertil kommer jo, at vi ved, at Danmark er et af de mest lige samfund i verden, når vi ser på forskellen mellem dem, der tjener mere, og dem, der tjener mindre, og denne indkomstfordeling har altså været stort set uændret de senere år.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu var mit ærinde med det her spørgsmål ikke sådan en generel fattigdomsanalyse, men bare at se på lige præcis de to spørgsmål, der handler om kontanthjælpsloft og starthjælp.

Jeg vil godt citere lidt fra denne rapport fra ngo'erne, hvor der blandt andet står:

Flere organisationer lægger vægt på, at det indførte loft over kontanthjælpen samt den nedsatte ydelse vedrørende starthjælp har betydning for, at målgrupperne er i en forværret økonomisk situation.

Eller for at gøre lidt mere klart, så fortsætter det. Flere organisationer giver således udtryk for, at de lovgivningsmæssige initiativer på kontanthjælpsområdet samt reglerne om starthjælp, introduktionsydelse, leder til fattigdom hos deres målgrupper.

Kan vi ikke bare komme så langt som at konstatere, at socialministeren måske kunne erkende, at det fører til fattigdom blandt de her mennesker, når de bliver ramt af kontanthjælpsloftet, eller når de bliver ramt af den særlig lave starthjælp?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne understrege, at den bedste måde, hvorpå vi kan forebygge sociale skel, er, at folk kommer i beskæftigelse, at de får mulighed for at være med på arbejdsmarkedet, og det tror jeg sågar hr. Jørgen Arbo-Bæhr er enig med mig i.

Så det, der er vigtigt med hensyn til folk, der er på kontanthjælp, er at få afdækket, hvad det er for nogle barrierer, der gør sig gældende i forbindelse med at komme i beskæftigelse. Det er det arbejde, jeg synes er vigtigt. Og der er det jo nyttigt, at organisationerne har peget på nogle af de problemer, der er.

Bl.a. var gæld også en af de ting, der gjorde sig gældende i ngo-rapporten, og der regner jeg med, at vi her i marts måned kan fremsætte et lovforslag til en forsøgsordning om gældssaner. Der synes jeg jo netop, at dialogen med de frivillige organisationer er meget vigtig med hensyn til at få identificeret, hvad det er for nogle sociale problemer, der kræver en indsats.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er fuldstændig enig med socialministeren i, at det bedste, der kan ske for de her mennesker, er, at de kommer i arbejde. Men det ændrer jo ikke ved, at der notorisk er nogle, der ikke kommer i arbejde, og hele det her spørgsmål handler ikke om noget som helst andet end lige præcis det, der er nævnt i det, der er citeret her.

Så er der en lang række andre problemer med gæld, og jeg ved ikke hvad, men når organisationerne direkte siger, at kontanthjælpsloftet og den særlig lave starthjælp fører til øget fattigdom, så kunne det klæde ministeren at erkende: Ja, sådan er det. Så kan man jo stå ved det, eller man kan lade være med at stå ved det, men bare erkende, at sådan er det.

Her er ikke nævnt noget om gæld, her er kun nævnt kontanthjælpsloft og starthjælp, og det siger de fører til øget fattigdom. Jeg synes, det vil være godt, hvis vi som udgangspunkt for den videre debat om at bekæmpe fattigdommen, erkender, hvor fattigdommen kommer fra.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er det jo vigtigt at holde fast i, hvorfor vi har loftet over kontanthjælpen, og hvorfor vi har starthjælpen. Loftet over kontanthjælpen er for at sikre, at det økonomisk kan betale sig at arbejde.

Starthjælpen er indført af to grunde: Den ene grund er, at vi har ønsket at indføre en form for optjeningsprincip. Det indebærer, at man skal

have boet i Danmark i 7 år for at kunne få de fulde ydelser. Den anden grund er, at der også i den sammenhæng skal være en motivation til at tage arbejde eller uddanne sig.

Det er altså afgørende for regeringen, at der også er det her økonomiske incitament til at komme i arbejde. Der er jeg jo fuldt ud klar over at vi er uenige, men jeg synes altså ikke, det er hensigtsmæssigt, hvis man kan have mere ud af det økonomisk på passiv forsørgelse, end når man er i beskæftigelse.

Formanden:

Inden hr. Jørgen Arbo-Bæhr får mulighed for et sidste spørgsmål, er der to medspørgere. Hr. Thomas Adelskov som medspørgere.

Thomas Adelskov (S):

Det er jo en gevaldig slingrekurs, vi må konstatere for denne regering.

Først nedsætter man et råd, som man vil lytte til, men man følger ikke rådene om, at man sådan set skal afskaffe kontanthjælpsloftet, fordi det fører til mere fattigdom. Man står bare fast.

Så melder regeringen i december måned, at nu vil man hjælpe de psykisk syge, som ikke er i stand til at arbejde, og som bliver ramt af kontanthjælpsloft og den særlig lave ungdomsindsats. Så konstaterer vi her i dag, at nu siger socialministeren, at det vil man ikke, man vil gøre en masse andet – det vil vi i øvrigt også gerne være med til – men man vil ikke prøve at hjælpe dem, så de har en ordentlig økonomi.

Kl. 14.15

Før hørte vi socialministeren sige, at man skulle prøve at hjælpe dem, så de kunne leve en aktiv tilværelse. Til det bliver jeg nødt til at spørge socialministeren: Mener socialministeren, at man kan leve en aktiv tilværelse, hvis man har 300 kr. om måneden til mad og til at forsørge sig selv?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Ja, ordet slingrekurs skal man måske være varsom med at tage i sin mund, når man er repræsentant for Socialdemokratiet, hvad angår de forskellige områder. Som vi jo netop har fået afdækket under debatten i dag, stemte Socialdemokratiet tidligere for loftet over kontanthjælpen; man syntes, det var hensigtsmæssigt, at der var forskel på at være på passiv forsørgelse og i aktiv beskæftigelse, og dér har man tilsyneladende ændret kurs. Så det der med slingrekurs

rammer vist tilbage igen på hr. Thomas Adelskov.

I regeringen lytter vi faktisk rigtig meget til Rådet for Socialt Udsatte, det er jo derfor, vi har nedsat rådet, nemlig for at de kan komme med kommentarer, for at de kan være den her kritiske vagthund med hensyn til indsatsen over for de svageste i Danmark, og langt, langt de fleste af rådets forslag er faktisk blevet omsat til konkret handling og til realiteter.

Jeg vil bare understrege, at den linje, der er i dag i de her spørgsmål fra regeringens side, er nøjagtig den samme, som den var i december måned. Der er ikke spor forskel, og det tror jeg også blev nøje afklaret i forbindelse med spørgsmålene til statsministeren.

Thomas Adelskov (S):

Jeg bliver jo bare nødt til at konstatere, at der i Politiken den 14. december stod, og jeg citerer:

Et af de mest omtalte lofter i dansk politik er måske ved at slå en lille revne. Med statsministeren i spidsen åbner regeringen nu for, at bl.a. psykisk syge ikke skal straffes økonomisk af loftet over kontanthjælp, hvis de ikke magter at arbejde. Citat slut.

Nu hører vi så i dag socialministeren sige, at det vil man ikke gøre. Det er rigtigt, hvad socialministeren siger, at Socialdemokratiet har taget til efterretning, at kontanthjælpsloftet ikke virker, at det ikke får folk i arbejde, og så skal vi da lave det om, så skal vi fjerne det, så må vi bruge andre redskaber for at få folk i arbejde.

Men hvad der var lidt interessant før, var, at socialministeren ikke ville svare på det, der var mit grundspørgsmål, nemlig at når socialministeren siger, at vi skal sikre, at psykisk syge mennesker kan komme til at leve en aktiv tilværelse, mener socialministeren så, at man har mulighed for at leve en aktiv tilværelse med 300 kr. om måneden til at forsørge sig selv for?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, det er lidt useriøst at blive ved med at henvise til Politikens fortolkning af, hvad statsministeren sagde. Jeg bemærkede nemlig, at hr. Thomas Adelskov var til stede, da statsministeren under tidligere besvarelse af spørgsmål ordret gengav, hvad det rent faktisk var, der var blevet sagt.

Jeg synes, at det, der er vigtigt, er, at folk ikke havner i en fastlåst situation, men kan hjælpes videre enten med uddannelse eller med beskæftigelse. Nu skal jeg jo ikke med hensyn til kon-

krete eksempler kunne sige, hvad det er, der gør sig gældende, hvad det er for nogle udgifter, man har i de enkelte familier, men det, der er vigtigt, er jo, at vi sætter ind med den støtte og den hjælp, der er brug for, for at man netop kan komme videre i den situation, man er i, for at man får en chance for at være med på arbejdsmarkedet.

Formanden:

Så er det fru Lise von Seelen som medspørger.

Lise von Seelen (S):

Når nu der er flere, der bliver fattige – og det er Rådet for Socialt Udsatte, der har fortalt os det; der er andre, som også her på det seneste har sendt et faresignal, der siger pas nu på, fordi vi faktisk er i færd med at udstøde flere mennesker, end vi har kendt til tidligere – så vil jeg godt spørge ministeren:

Når det ved flere lejligheder er nævnt, at vi skal bryde den negative sociale arv, og vi så samtidig får at vide, at det, vi faktisk iværksætter af foranstaltninger, gør, at vi udstøder flere mennesker, ville det så ikke være klogt at kigge på de systemer, som udstøder folk, og hvor hr. Arbo-Bæhr netop siger, at kontanthjælpsloftet og starthjælp er medvirkende årsager til det? Ville det så ikke være både klogt og nyttigt netop at sige: Så lad os lade være med at være så genstridige og bare holde fast i det, men lad os kigge på, hvad der er klogt at gøre?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg bliver lige nødt til at gentage fra min første besvarelse, at ser vi på udviklingen i indkomstfordelingen, er den stort set uændret gennem de seneste år, for nu bare at imødegå fru Lise von Seelens påstande.

Kl. 14.20

Se, spørgsmålet er: Hvordan gør vi bedst noget for at inkludere alle i fællesskabet? Og der er jeg lodret uenig i de tanker, der gør sig gældende i Socialdemokratiet, om, at der er en gruppe mennesker, som man bare skal overlade til passiv forsørgelse. Jeg er lodret uenig. Jeg synes, det gælder om, at alle får en chance.

Jeg brugte tidligere et eksempel med en mand, der i 7 år havde lidt af depression. Med den rigtige støtte og hjælp fik han en chance. Og jeg forstod i hvert fald i den forbindelse, at fru Lise von Seelen netop bakkede op om, at det var sådan noget, vi gerne ville se mere af.

Den bedste vej til inklusion går via arbejdsmarkedet.

Lise von Seelen (S):

Hvis den bedste vej til inklusion er arbejdsmarkedet, så må det, der tæller mest med hensyn til at blive ekskluderet, være, at man kommer længere og længere væk fra arbejdsmarkedet. Og netop når de her redskaber er med til, at folk skubbes længere og længere ud, isoleres mere og mere, og når der er en udstødning på vej, så bliver man da nødt til at drage den slutning, at de her ting altså hænger sammen.

Hvis man gerne vil have folk tættere på arbejdsmarkedet, så var det dog en idé at bruge den viden, som både Rådet for Socialt Udsatte fortæller os, som ngo-rapporten fortæller os og som fagfolk i øvrigt fortæller. Det handler vel om netop at have dem tættere på, det handler om ikke at ekskludere folk.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det sidste er jeg enig med fru Lise von Seelen i, og det er jo derfor, jeg synes, det er meget bagvendt, når Socialdemokratiet tilsyneladende vil tilbage til den situation, hvor nogle har mere ud af det økonomisk ved at være på passiv forsørgelse end ved at være i aktiv beskæftigelse. Det synes jeg faktisk er bagvendt, og jeg undrer mig over, at Socialdemokratiet har forladt deres opbakning til loftet over kontanthjælpen.

Jeg lytter netop meget til både rådet og til ngo'ernes kommentarer. Lad mig igen gentage: Noget af det, der blev påpeget i ngo-rapporten, og som rådet også tidligere har været inde på, er, at mange slås med gammel gæld, og det viser sig at være hindringen for dem til at komme i beskæftigelse. Derfor har vi nu en forsøgsordning med gældssaneringsmuligheder på vej.

Sådan gælder det om at gå ind og få fjernet de barrierer, der er, for at folk kan komme i beskæftigelse. Det er den linje, regeringen følger, for vi vil ikke bare acceptere, at folk bliver parkeret eller låst fast på den passive forsørgelse. Jeg mener, at alle skal have en chance.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det lykkedes socialministeren at få blandet pærer og bananer så gruelig meget sammen. Der er jo ikke nogen her i denne her sal, der i dag har givet udtryk for, at man ikke skulle gøre alt, hvad man kunne, for at hjælpe folk tilbage på arbejdsmarkedet gennem sociale hjælpeforanstaltninger, gennem uddannelse, gen-

nem at de fik en berøring med arbejdsmarkedet, alt muligt. Det er der ikke nogen, der har sat spørgsmålstegn ved.

Det, denne her diskussion drejer sig om, er, om ikke at kontanthjælpsloftet og starthjælpen blot fører til fattigdom. Det gør det jo i den periode, hvor man skal leve af den. Folk får færre penge. Og når socialministeren så siger, at hun lytter meget til ngo'erne og Rådet for Socialt Udsatte, så bliver jeg nødt til lige at gentage det, for det kan godt være, at det kniber lidt nu. Før røg det ind ad det ene øre, og nu ryger det ind ad det andet øre, og så håber jeg, det bliver derinde.

Det, de siger, er jo, at de lovgivningsmæssige initiativer på kontanthjælpsområdet som reglerne om starthjælp og introduktionsydelse leder til fattigdom. Punktum. Kan vi ikke bare blive enige om, at det i hvert fald da er rigtigt, og så kan vi jo se, hvad vi gør ved det? Kan vi ikke bare blive enige om, at det måske kan være rigtigt, at når man får færre penge, så bliver man fattigere?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jo, men det afgørende i diskussionen om starthjælpen og kontanthjælpen er jo, hvad man synes, det rimelige niveau er i forhold til, hvad man får ud af at være på arbejdsmarkedet. Og det er det, der ligger bag det, at vi har loftet over kontanthjælpen.

Som også statsministeren var inde på i en tidligere besvarelse – jeg tror i øvrigt, det også var til hr. Jørgen Arbo-Bæhr – så er det jo stadig væk en forholdsvis lille forskel, der er mellem familierne, når man er på lavtlensområdet på arbejdsmarkedet, og når man er i kontanthjælpssystemet. Det, der er så afgørende, er, at vi giver folk en mulighed for at få en plads på arbejdsmarkedet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2103

9) Til finansministeren af:

Pernille Blach Hansen (S):

»Vil ministeren konkretisere og eksemplificere sit udsagn om, at miljølovgivningen i fremtiden skal vedtages på baggrund af økonomiske konsekvensberegninger?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Regeringen vil se på prisen for miljø«. Børsen den 29. december 2005.

Kl. 14.25

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg har bedt finansministeren komme i salen i dag for at uddybe det, han sagde i juledagene om, at regeringen fremover ønsker at lave økonomiske konsekvensberegninger af miljøforslag. Det forstår jeg ikke af den simple årsag, at hvis man kigger på de lovforslag, vi i dag har på miljøområdet, så bliver de jo regnet igennem økonomisk. Der foretages jo økonomiske og administrative konsekvensberegninger, så der er tilsyneladende ikke noget nyt i det, ministeren siger.

Derfor kan jeg kun fortolke udsagnet på en af to måder. Enten ved finansministeren ikke, hvordan man behandler lovforslag i Folketinget, det er den ene mulighed, den anden mulighed er, at det her bare generelt er endnu et af regeringens og især Venstres forsøg på at køre en negativ historie på miljøområdet, og det bunder vel dybest set i det gammeldags syn på, hvad natur og miljø er. Men jeg synes, der er god grund til på den baggrund at lade ministeren uddybe: Hvad er meningen, og hvad er nyt og konkret i det her forslag?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil da takke for spørgsmålet, for jeg er enig i, at det nye ville have været, hvis jeg havde sagt, at regeringen ikke agter at foretage vurderinger af, hvordan man prioriterer. For sandheden er, at den linje, regeringen følger og har fulgt, men som vi gerne vil skærpe, er sikkerheden for, at vi får mest miljø for pengene. Vi vil til stadighed gøre mere og gøre det bedre end det, der har kendetegnet de sidste 20 års indsats. Det betyder jo, at vi styrker prioriteringen og ser på de forskellige værktøjer, der er til rådighed i miljøpolitikken, for at nå de mål, som vi rent faktisk sætter os.

Nu fremgår det jo af spørgsmålet, at fru Pernille Blach Hansen beder om et eksempel, og der kan vi jo bruge vandrammedirektivet som et ganske glimrende eksempel, for her er der jo tale om bindende mål for åer, søer og kystnære farvande. Der er tale om, at man skal fastlægge målene i 2009, og at de skal være fuldt implementeret i 2015.

Her er så nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der ser på, hvilke instrumenter der er,

og hvordan vi når målene bedst på den mest omkostningseffektive måde. Så det er altså ønsket om egentlig at trække det op.

Men det er sådan, at det jo på mange måder stadig har været omgærdet af myter om, hvorvidt man overhovedet måtte vurdere, hvad ting kostede, og hvordan man får mest for pengene. Jeg vil blot nævne, hvordan Bjørn Lomborg er blevet behandlet, fordi han ønskede at prioritere, hvordan flest muligt på kloden kan overleve. Men det er næsten forbudt område for mange, der overhovedet ikke mener, at man kan prioritere. Derfor er det noget, man er nødt til at fokusere på. Hvordan sikrer vi, at man får mest miljø for pengene til gavn for alle levende?

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg forstår finansministerens besvarelse sådan, at det her ikke er nyt, at der bare er tale om ord. Finansministeren har ønsket at sende et signal, som måske lidt for mig at se afslører en meget gammeldags indstilling til, hvad miljø er. Jeg står her med det lovforslag, vi behandlede i Folketinget her i forrige uge på miljøområdet, og der er jo netop opgjort, hvad det her betyder økonomisk positivt og negativt for stat, amt og kommune og for erhvervslivet. Der er endda sat konkrete kroner og øre på, så det er der jo intet som helst nyt i.

Det, finansministeren gjorde allerførst, da regeringen kom til, var jo at fjerne den miljømæssige vurdering af de økonomiske forslag, f.eks. af finansloven. Se, der ville jo virkelig være tale om noget nyt, hvis finansministeren nu også var i stand til så at erkende, at det måske ikke var så klogt, at der var tale om en fejl. Vi har også brug for at få de økonomiske beslutninger gennemregnet, så vi kan se, hvad deres miljømæssige konsekvenser er. Vil finansministeren være villig til det?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det ville sådan set være at gå den gale vej, for det, der er ønsket, er, at Folketinget, hver eneste gang de lovgiver, har et fuldstændigt grundlag at træffe de optimale beslutninger for, hvordan man sikrer, at pengene bruges ansvarligt, hvordan man sikrer den største nytteværdi, før de så lovgiver.

Det er det, jeg har sagt, og der er for så vidt ikke noget nyt i det. Men det er sådan, at vi har opprioriteret området og fokuserer meget på det i forarbejdet til lovgivningen. I alt det lovforberedende arbejde er det i fokus, om vi er sikre på,

at vi vælger de rette instrumenter til at nå målene. Det er en skærpelse.

Når jeg svarer, som jeg gør, er det jo, fordi der var kritik af, at regeringen ikke i tilstrækkeligt omfang tidligere har benyttet sig af det arbejde. Det er også rigtigt, det må jeg konstatere at det er. Hvis man tager hele forarbejdet til Kyoto, så ligger der jo ikke en total beskrivelse af, hvad omkostningen egentlig er, hvordan man bedst muligt når målet. Det er noget, man tager fat på, efter at man har besluttet.

Det, vi ønsker, er, at man også, før man beslutter, så egentlig ved, hvad konsekvensen af beslutningerne er, hvordan man gør det optimalt, hvordan man hjælper flest muligt med de ressourcer, man nu engang har til rådighed.

Pernille Blach Hansen (S):

Det er lidt svært at følge den røde tråd i finansministerens besvarelse, for først sagde han, at der ikke er noget nyt i det, og derefter blev det til en skærpelse. Jeg har lidt vanskeligt ved at se, hvad der reelt er tale om. Men for så at gøre det en anelse mere konkret og måske perspektivere det lidt, vil jeg spørge:

Betyder det her så, ud over at ministeren ønsker at sende et negativt signal til hele befolkningen om miljøområdet, noget for de andre områder, vi også sidder og lovgiver om her i Folketinget? Hvad med f.eks. landbrugsområdet? Vil det fremover være sådan, at hvis regeringen også i den kommende finanslov beslutter at give 168 mio. kr. i skattelettelse til de danske landmænd, bliver der foretaget en tilbundsående samfundsmæssig økonomisk analyse af, om det er den rette anvendelse af skatteborgernes penge? Eller er der her bare tale om, at man ønsker at sende et negativt signal på miljøområdet, men at det f.eks. ikke gælder, når vi snakker landbrugspolitik?

Kl. 14.30

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen jeg har jo lige sagt, at der ikke er noget nyt i, at man miljøvurderer. Der er ikke noget nyt i, at man på delområder har analyseret omkostningerne. Det, jeg har sagt, er, at vi skærper, at vi forstærker den indsats, fordi opgaven er at bruge pengene optimalt, så man får mest miljø for pengene. Det er et fokusområde.

Så må jeg lige sige, at jeg ikke forstår, at det er et negativt signal. Altså, jeg synes, det er fantastisk, hvis man forventer, at regeringen skulle sige, at den var fuldstændig ligeglad med, hvad

ting koster, ligeglad med, om den vælger de rigtige metoder, ligeglad med, om den får for lidt miljø for pengene. Det skulle da være et negativt signal.

Det er da den dybeste ansvarlighed at sige, at vi vil sikre, at de penge, vi råder over, giver mest miljø for pengene til glæde for danskerne, når vi taler om Danmark isoleret, altså til mest glæde for de levende væsener. Det er da et flot mål. Jeg kan ikke se, det er negativt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fru Pernille Blach Hansen for et sidste spørgsmål.

Pernille Blach Hansen (S):

Det negative var nok især finansministerens ordbrug i den artikel, der foranledigede hele mit spørgsmål, hvor ministeren bl.a. siger, at på miljøområdet har man haft en mere fundamentalistisk holdning end de værste muslimer. Jeg synes måske ikke, det er noget, der er specielt positivt om den tilgang, der har været til miljøområdet, og de tiltag, der er gjort. Hvis ministeren mener, det er en hædersbetegnelse, så står det vist for ministerens egen regning.

Ministeren svarede jo ikke på mit spørgsmål: Hvis regeringen nu vil forstærke indsatsen, hvad består det så konkret i? Det er det ene.

Det andet er: Vil man bruge samme pointer, samme metoder på andre områder? Skal vi til at diskutere mest landbrug for pengene? Mest forsvaret for pengene? Vil det i givet fald betyde f.eks., at regeringen er færdig med at give skattelettelser til udvalgte grupper, f.eks. landmænd, på finansloven eller bevilge penge til traktortræk?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen vi diskuterer jo alt det, altså mest produktion for pengene, mere politi for pengene, altså mest muligt af alt for pengene. Vi har mere sundhed for pengene, vi har flere hospitalsbehandling for pengene. Mere for pengene er da et mål i sig selv. Hvordan kan det være negativt? Målet er vel at gøre danskerne glade, og det gør man i virkeligheden ved at sikre, at de får større nytteverdi af hver eneste krone, vi bruger.

Jeg har meget svært ved at se, at der er noget negativt i, at vi også på miljøside siger, at vi vil skaffe mest muligt miljø for pengene. Hvordan kan det være negativt?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2122

10) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren bede politiet undersøge, hvorvidt et dansk tøjfirma lovligt kan sælge T-shirts med logoer for terrororganisationer opført på EU's terrorliste og sende en del af overskuddet for hver solgt T-shirt til terrororganisationerne PFLP og FARC?«

Skriftlig begrundelse

Af nyhederne på TV 2 den 19. januar 2006 samt af et telegram fra Ritzaus Bureau samme dag fremgår det, at et dansk tøjfirma lancerer en kollektion af T-shirts, som skal være med til at støtte organisationer i Mellemøsten og Colombia, der er opført på EU's terrorliste. Der er logoer på de pågældende T-shirts for den palæstinensiske terrororganisation PFLP og den colombianske oprørsgruppe FARC. FARC er berygtet for sine mange bortførelser og narkovirksomhed.

For hver T-shirts der bliver solgt, vil firmaet, som kalder sig Fighters and Lovers, sende 35 kr. videre til disse terrororganisationer. Det fremgår af dansk lov, at støtte til terrororganisationer, der er på EU's terrorliste, kan medføre op til 10 års fængsel.

Spørgeren skal bede ministeren sikre, at politiet undersøger sagen grundigt med henblik på at få afklaret, hvorvidt det er lovligt eller ej at sælge den slags T-shirts og yde økonomisk støtte til de nævnte organisationer.

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet er stillet, fordi det i sidste uge kom frem, at der er et firma, der producerer T-shirts til 170 kr. stykket, men har besluttet, at de 35 kr. af de 170 kr. skal gå til to terrororganisationer henholdsvis i Colombia og i Mellemøsten.

Det er selvfølgelig noget, der udfordrer vores terrorlovgivning, for vores terrorlovgivning er strikket sådan sammen, at det ikke bare er ulovligt at udføre terror, men også at støtte terror, og specielt økonomisk er det jo et problem, hvis vi i Danmark har nogle mennesker, der støtter terror direkte, f.eks. ved salg af T-shirts eller ved indsamlinger og lignende.

Mit spørgsmål er altså til regeringen: Hvad har man tænkt sig at gøre ved de her aktiviteter? Som jeg har hørt det, fortsætter aktiviteterne. Der har været mange hits på deres hjemmeside,

der er solgt mange T-shirts, og der er det så vigtigt, at man reagerer, hvis man mener noget med den lovgivning, vi har om terror.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at der med spørgsmålet sigtes til de oplysninger, der har været fremme i pressen om, at et dansk tøjfirma er påbegyndt salg af T-shirts påtrykt FARC og PFLP, og at overskuddet ved salg af disse T-shirts skulle gå til FARC og PFLP.

Jeg synes, det er vigtigt at få understreget, at som bekendt er det efter straffelovens § 114 a strafbart direkte eller indirekte at yde økonomisk støtte, tilvejebringe eller indsamle midler eller stille penge, andre formuegoder eller finansielle eller andre lignende ydelser til rådighed for en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at udføre terrorhandlinger.

Jeg har i anledning af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politidirektøren i København, der over for mig har oplyst, at Københavns Politidirektion den 18. januar i år som følge af de nævnte oplysninger i pressen påbegyndte en undersøgelse af, om der er grundlag for at rejse sigtelse i sagen. Undersøgelsen er endnu ikke afsluttet, og der er således ikke på nuværende tidspunkt rejst sigtelser i sagen.

Kl. 14.35

Jeg finder, at det af principielle grunde ville være forkert, hvis jeg som justitsminister udtalte mig nærmere om forhold, der er omfattet af den igangværende politimæssige efterforskning. Men til besvarelse af det, som spørgeren spørger om, nemlig om politiet undersøger sagen, kan jeg svare bekræftende: Ja, Københavns Politidirektion er i gang med at undersøge sagen med henblik på, om der er grundlag for at rejse sigtelse.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes selvfølgelig, det er godt, at sagen bliver undersøgt, og jeg vil være meget interesseret i at høre, hvad resultatet bliver af den undersøgelse.

Det, der kan være diskussionen her, er jo: Hvor lang tid skal man lade sådan noget finde sted uden at reagere? Som jeg har hørt det, også af de udtalelser, der har været fra Københavns Politidirektion, er man jo ikke i tvivl om, at hvis man kan bevise, at der finder de her indsamlinger sted, altså 35 kr. for hver T-shirt, jamen så er det en klar overtrædelse af terrorlovgivningen, og så kan det medføre en langvarig fængselsstraf.

Det, der for mig at se er problemet, er, at aktiviteterne får lov til at køre, og der vil jeg spørge justitsministeren, om ikke også justitsministeren kan se, at der er et problem i, at vi har en organisation i Colombia, der udfører terrorisme, kidnapninger osv., at vi har en organisation i Mellemøsten, der også gør det, og at begge får støtte fra Danmark. Det vækker naturligt uro og oprør i de lande, som vi taler om her.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det, der er helt afgørende for regeringen, er, at lovgivningen er klar på det her område, og for mig at se er det selvfølgelig meget vigtigt, at politiet også sikrer, at der bliver fulgt op på de ting, som bl.a. bliver rejst i pressen, med henblik på at undersøge, om gældende lovgivning bliver overtrådt af en eller flere personer, og det er jo præcis det, som Københavns Politidirektion er i færd med at undersøge.

Men jeg vil også sige til hr. Peter Skaarup, at det ikke er nogen hemmelighed, og det mener jeg sådan set også er noget, som har været fremme i pressen igennem de sidste par år, efter at terrorlovgivningen er trådt i kraft, at det stadig væk er sådan, at vi lever i en retsstat, hvor der er en bevisbyrde at løfte fra politiets side, og at det nogle gange kan være vanskeligt at tilvejebringe disse beviser.

Jeg mener, at det afgørende i en sag og også i den pågældende sag, som diskuteres her i dag, er, at politiet er i gang med at undersøge sagen, og at det er med henblik på at undersøge, om der er grundlag for at rejse sigtelse. Lovgivningen er på plads.

Peter Skaarup (DF):

Som jeg har forstået det, har der været demonstrationer i Bogotá, den colombianske hovedstad, mod Danmark, fordi vi åbenbart tillader de her aktiviteter. Det er i sagens natur noget, der går colombianerne meget på, at man har denne bevægelse, der hedder FARC, og som finansieres af narkohandel og kidnapninger. Der har også været en dansk statsborger, der har været kidnappet i en periode.

Jeg vil godt spørge justitsministeren: Hvad har regeringen tænkt sig at sige til den danske statsborger og den danske statsborgers familie? Han har i en periode været kidnappet og har været udsat for grusomme lidelser på grund af det, men man har indtil videre ikke kunnet gribe ind over for den her støtte til terror.

Et andet spørgsmål er: Hvad har regeringen svaret Colombia på den protestnote, der er sendt til det danske Udenrigsministerium i anledning af sagen?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er bekendt med, at hr. Peter Skaarup også har stillet spørgsmål til udenrigsministeren, og mange af de spørgsmål, der bliver rejst i denne spørgerunde, er jo spørgsmål, der også har udenrigspolitiske konsekvenser. Det er ikke spørgsmål, som jeg er forberedt på, og det er heller ikke spørgsmål, som jeg som minister skal svare på. Noget af det hører under udenrigsministerens ressort. Så jeg vil opfordre hr. Peter Skaarup, hvis spørgsmålet ikke allerede er stillet, til, at det så bliver stillet til udenrigsministeren, såfremt man ønsker sådan den mere udenrigspolitiske dimension i det.

Hvis hr. Peter Skaarup vil høre min personlige holdning, må jeg sige, at såfremt det viser sig at være rigtigt, hvad der har stået i aviserne om den her sag, må jeg sige, at det, der er sket i Colombia, er noget, man kun på det skarpeste kan tage afstand fra. Det er direkte usmageligt. Det fremgår af Politikens artikel, at i tilknytning til, at der er blevet båret T-shirts, har der været banere, hvor der stod: Dræb en colombiansk bonde, køb en dansk T-shirt.

Mindre respekt for menneskeliv kan man vist ikke have, og det er for mig at se fuldstændig uforståeligt, at der er nogen mennesker, der kan sympatisere med folk, der har et sådant budskab.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Kim Christiansen har bedt om ordet som medspørger, værsgo.

Kim Christiansen (DF):

Nu har jeg forstået, at justitsministeren ikke vil ind på det udenrigspolitiske. Vi kan så håbe, at udenrigsministeren tager hånd om det, for allerede i 2003 fik man jo en henvendelse fra de colombianske myndigheder, bl.a. fordi terrororganisationen FARC, frihedsorganisationen, eller hvad den nu vælger at kalde sig, allerede på det tidspunkt havde adresse i Danmark.

Kl. 14.40

Den 12. januar kunne man jo læse i dagspressen, at nu havde man endelig langt om længe rejst tiltale mod foreningen OPRØR for at overføre midler til de to omtalte organisationer her.

Det vil sige, at når man har valgt at rejse en tiltale, så er det vel også, fordi man mener, der er et strafbart forhold. Når jeg læser pressemeddelelsen fra det pågældende tøjfirma, så er der ikke tale om, at der skal foregå en efterforskning fra politiets side. Tilståelsen foreligger, den er skrevet i en pressemeddelelse, må jeg sige til justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg mener, det er at bringe det for vidt at begynde at drive den politimæssige efterforskning hernede i Folketingssalen. Det mener jeg man mest rigtigt bør overlade til Københavns Politie, og jeg har fuld tillid til, at politiet gør alt, hvad der står i politiets magt, for at sikre, at lovgivningen også på det her punkt bliver overholdt, at de sager, der skal efterforskes, bliver efterforsket til bunds, og at de sigtelser, der skal rejses, også bliver rejst over for personer, der har overtrådt lovgivningen.

Kim Christiansen (DF):

Min bemærkning gik egentlig på, at når man har valgt at rejse tiltale mod foreningen OPRØR for at overføre penge til de her to organisationer, så må det være, fordi man har erkendt, at det er strafbart at overføre penge. Når et tøjfirma så sælger T-shirts og åbenlyst erklærer, at det overfører beløb til de to organisationer FARC og PFLP, så kan det da ikke være så vanskeligt at sige, at her også er et strafbart forhold, og at vi øjeblikkelig skridter til handling med beslaglæggelse af varelager osv. Det er jo åbenlyst en ulovlig handling.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, at uanset hvordan vi vender og drejer tingene, så lever vi i en retsstat, og det betyder bl.a., at det er politiet, der skal tilvejebringe tilstrækkeligt med efterforskning, til at anklagemyndigheden overbevise kan fremlægge dokumentation for, at lovgivningen er overtrådt.

Som jeg allerede har tilkendegivet over for hr. Peter Skaarup, vil jeg sige, at i sager som disse, som har stor mediebevågenhed, er det altså ikke nok, at der er nogle løsevne citater i en avis. Der skal altså også konkrete beviser på bordet, for at anklagemyndigheden har en sag, der kan bære ved domstolene, og jeg lægger ikke skjul på, at det kræver en betydelig arbejdsindsats at tilvejebringe også den type materiale.

Peter Skaarup (DF):

Selvfølgelig skal der være beviser, men nu er det jo sådan, at den her virksomhed faktisk selv har givet beviserne, stod frem i tv den pågældende dag i sidste uge og sagde, at det gjorde man, og at det var helt bevidst, at man gjorde det. Man vidste godt, at støtten gik til de her terrororganisationer. Så hvor meget mere bevis der skal til, end at repræsentanter for virksomheden deltager i tv og åbenhjertigt fortæller, hvordan tingene er, ved jeg ikke.

Så siger justitsministeren, at justitsministeren er bekendt med, at jeg har stillet spørgsmål til udenrigsministeren i sagen. Det har jeg faktisk ikke, men hvis det er nødvendigt for at få svar fra regeringen i denne sag, så vil jeg da bestemt gøre det. Jeg tænkte, at det ikke var nødvendigt, fordi det af Politiken den 21. januar fremgår, at den diplomatiske note, der er sendt fra Colombia, er videresendt fra Udenrigsministeriet til Justitsministeriet, og at Justitsministeriet har svaret. Derfor forventede jeg egentlig, at justitsministeren her i dag kunne fortælle, hvad der er sket i sagen, og hvad man har svaret Colombia.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at jeg i dag har svaret på den politimæssige efterforskning af det, og grunden til, at jeg troede, hr. Peter Skaarup havde stillet spørgsmål til udenrigsministeren, er, at jeg i hvert fald kan se i Politiken, at hr. Peter Skaarup er citeret for at sige, at han vil høre udenrigsministeren, da hr. Peter Skaarup frygter, at salget skader Danmarks omdømme.

Det var egentlig det, der var grundlaget for, at jeg troede, der var stillet et spørgsmål til udenrigsministeren. Men jeg må bare fastholde, at hvis det er ting, der har at gøre med Danmarks internationale omdømme og forhold til fremmede magter og lande, så er det altså korrekt at stille spørgsmålet til udenrigsministeren. Det er ikke noget, som justitsministeren normalt beskæftiger sig med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 115: Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven og lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer. (Administrativt bistand i skattesager, som ikke er straffesager).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 14/12 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 14.45

Kim Andersen (V):

Dette forslag fra skatteministeren drejer sig om, at Danmark skal kunne yde administrativt bistand i forskellige skattesager, som ikke er straffesager. Formålet er at skabe et klart regelgrundlag, en lovhjemmel, for at vi kan yde en administrativt bistand til kompetente myndigheder i andre lande, herunder Færøerne og Grønland, når vi anmodes om bistand.

Det kan være bistand i form af oplysninger til brug ved udenlandsk, herunder færøsk og grønlandsk, skatteansættelse, eller det kan være i form af bistand til inddrivelse af udenlandske skattekrav. Og det gælder, hvad enten Danmark skal yde bistanden efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om administrativt bistand i skattesager, som altså ikke er straffesager.

Det foreslås, at de danske regler om pligt til afgivelse af oplysninger eller om opkrævning og inddrivelse af offentlige krav skal kunne gælde i de her omtalte situationer.

Der er også en bestemmelse om retsbeskyttelse af og strafansvar for embedsmænd fra fremmede stater, herunder Færøerne og Grønland, som opholder sig her i landet i forbindelse med ydelse eller modtagelse af en sådan administrativt bistand.

Lovforslaget ændrer ikke på indholdet af Danmarks aktuelle indgåede internationale forpligtelser, og det medfører ej heller, at der indføres nye former for administrativt bistand i forhold til de former for bistand, som vi kender i dag.

Vi synes, det er en praktisk og naturlig ajourføring af gældende praksis, som vi fra Venstres side gerne vil støtte.